

SAPYN SANOMAT

NRO 3/2015

SUOMEN SAKSANPYSTYKORVAHARRASTAJAT SAPY RY

SAPY JÄSENLEHTI NRO 3/2015

SISÄLLYS

Sisällys, yhteystiedot ...	2
Puheenjohtajan palsta ...	3
Etsimme kotisivuille päivittäjää ...	4
Sapyn talousarvio 2016 ...	5
Sapyn toimintasuunnitelma 2016 ...	6
Syyspäivät 2015 ...	7
Euroopan veteraanivoittaja 2015 ...	9
Koiran kouluttaminen ja palkitseminen ...	10
Katsekontaktin opettaminen ...	16
Kolme muumia laaksossa ...	17
Ilmoitettavaa ...	20

KANNEN KUVA

SUOMEN SAKSANPYSTYKORVAHARRASTAJAT SAPY RY

www.saksanpystykorvaharrastajat.com

Hallitus

Eija Tuominen, puheenjohtaja

sapy.puheenjohtaja@gmail.com

Tarja Nieminen
varapuheenjohtaja

sapy.hallitus@gmail.com

Marika Koivisto, sihteeri

sapy.hallitus@gmail.com

Tarja Nieminen,
rahastonhoitaja, jasensihteeri
sapy.jasensihteeri@gmail.com

Muut jäsenet

Anna-Kaisa Jyrkkänen

Sonja Nyman

Jenita Tuominen

Jaana Kuisma

Helena Mäkelä, varajäsen

sapy.hallitus@gmail.com

Toiminnantarkastajat

Kirsi Voutilainen

Raija Tuulensuu, vara

Kotisivujen päivitys

Helena Mäkelä

sapy.webmaster@gmail.com

Lehtitoimikunta

Anu Väinölä

Tarja Nieminen

Anna-Kaisa Jyrkkänen

Sonja Nyman

Helena Mäkelä

sapy.jasenlehti@gmail.com

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Hyvää Syksyä jäsenistölle. Olen ollut hiljaiseen eikä puheenjohtajan palstaa ollut viimeksi lehdessä, johtuen että olen ollut hiukan sairaana.

Muistuttaisin kaikkia jäseniä terveystutkimusten tarpeellisuudesta. SAPY:kin järjestetään tarvittaessa joukkokuvauksia, mikäli osallistujia on. Halukkaat voi ilmoittautua suoraan minulle tuominen.eija@gmail.com 044-5010664

Näyttelykausi lähenee loppuaan, ja kohta on jäljellä vuoden kohokohta voittaja näyttelyt Helsingin messukeskuksessa Toivottavasti tapaan monet teistä siellä.

Perinteiset pikkujoulut on myös SAPY:lla tiedossa kannattaa tarkkailla facebook ja netti sivuja sinne ilmestyy lähiaikoina asiasta tarkempaa tietoa.

Eija

ETSIMME KOTISIVUILLE PÄIVITTÄJÄÄ

Yhdistys etsii kotisivuilleen www.saksanpystykorvaharrastajat.com vakituista päivittäjää/webmasteria. Toimenkuvaan kuuluu sisällön päivitys, ja halujen ja taitojen riittäessä myös koko sivustosta vastaaminen.

HTML-osaaminen ja Wordpress-alustan tunteminen ovat avuksi tehtävän hoitamisessa, mutta jo kiinnostus ja aika tehtävän hoitamiseen riittävät - tarvittavat perehdytykset hoidetaan nykyisten päivittäjien toimesta.

Mikäli kiinnostuksesi heräsi, lähetä lyhyt, vapaamuotoinen hakemuksesi osoitteeseen sapy.webmaster@gmail.com.

SAPYN TALOUSARVIO 2016

Tulot 2016

Jäsenmaksut	2000,00
Tuotemyynti	150,00
muut mahdolliset tulot	390,00
Korkotulo	10,00
yhteensä	2550,00

Menot 2016

Vuoden koira palkinnot+muut mahdolliset pokaalit ja ruusukkeet	900,00
Postituskulut	250,00
Kotisivut	300,00
Kopiointikulut	100,00
Kouluttajien kulut	350,00
Tilavuokrat	150,00
Matkakulut	250,00
Muut mahdolliset menot	250,00
Yhteensä	2550,00

SAPYN TOIMINTASUUNNITELMA 2016

Suomen Saksanpystykorvaharrastajat SAPY ry:n tarkoituksena on tehdä saksanpystykorvia sekä eri harrastusmuotoja tunnetuksi, tuoda rotujen harrastajat yhteen, ja järjestää tapaamisia, toimintaa ja koulutusta kiinnostuneille.

- ☐ Yhdistys julkaisee nettilehteä neljä kertaa vuodessa.
- ☐ Järjestetään harrastuspäivät, jolloin jäsenet pääsevät tutustumaan erilaisiin harrastus mahdollisuuksiin koiriensä kera. Vuoden 2016 lajia ei olla vielä päätetty.
- ☐ Järjestetään kesä/syyspäivät
- ☐ Järjestetään kuvakilpailu kalenteria varten.
- ☐ Jäsenet voivat laittaa Suomen Saksanpystykorvaharrastajat Sapy Ry:n kotisivuille linkkinsä omille nettisivuilleen sekä pentuetiedot julkaistavaksi pentuelistalla.
- ☐ Jäsenet voivat laittaa Suomen Saksanpystykorvaharrastajat Sapy Ry:n jäsenlehteen koiransa ulkomaan näyttelyiden tulokset, valioilmoitukset, ja joulutervehdyksensä kuvineen, ilmaiseksi.
- ☐ Järjestetään paras näyttelykoira-, paras agilitykoira- sekä paras tokokoira -kilpailut, joissa kolme parasta palkitaan, sekä tulokset julkaistaan jäsenlehdessä sekä Sapy:n kotisivuilla.

SYYSPÄIVÄT 2015

SAPY järjesti syyspäivät 12-13.9.2015, Hattulassa, Ahorannan leirikeskuksessa.

Ilma suosi leiriämme, oli ihana aurinkoinen ja lämmin päivä.

Ensin kokoustelttiin ja sitten koiramaisiin toimiin.

Harjoittelimme Rally Tokon alkeita, kouluttajana oli Jaana-Maarit Perkkala

Jenita Tuominen oli tehnyt kivan temppuradan, jossa oli myös kiriä kysymyksiä, voittajaksi osoittautui Sonja Nyman. Koirille oli myös paljon aktiivipelejä, joita kaikki pelailivatkin innolla.

EUROOPAN VETERAANIVOITTAJA 2015

EuroopanVoittaja 2015 näyttely 6.9.2015 Oslo, Norja

C.I.B & BALT & FI & EE & LV & LT CH, LT&LV&EE&BALT VMVA, BAL-TJV-06, BALTV-06,-07,-10, MVV-13, VV-13, BALTVV-13-14-15, MVV-14, LTVV-15, TLNW-15, TLN VetW-15, LVVW-15, EUVV-15 DAMIRAZIN OIKOTIE ONNEEN

VSP Veteraani, Euroopan Veteraani Voittaja 2015

KOIRAN KOULUTTAMINEN JA PALKITSEMINEN

Koiran kouluttaminen ja palkitseminen - mikä saa koiran oppimaan?

Koiran kouluttaminen ei ole tähtitiedettä, se on vain iso joukko pieniä paloja, joiden tulee loksahda kohdilleen.

Milloin koira voi alkaa opettaa?

Koira oppii asioita heti syntymästään saakka. Ensimmäisen opin koira saa emältään ja pennun tulevaisuuden kannalta onkin tärkeää, että emä on tasa painoinen yksilö. Jos emä on epävarma ja suhtautuu vieraisiin varauksellisesti, tulevat pennut hyvin todennäköisesti oppimaan tämän käyttäytymismallin emältään - huolimatta siitä, millainen pentueen isä on. Ensimmäiset ajatukset oppimisesta koira saa siis jo kasvattajan luona.

Koira voi alkaa opettaa leikin varjolla jo muutaman päivän kuluttua siitä, kun pentu saapuu uuteen kotiinsa. Muutama päivä kannattaa pennulle luonnollisesti antaa aikaa ihan kotiutumiseen, mutta sen jälkeen pentu on valmis oppimaan uutta. Pennun kanssa tulee olla tarkkana, että oppimiskokemukset ovat miellyttäviä, sillä nämä kokemukset vaikuttavat koiran myöhempään halukkuuteen oppia uusia asioita. Opetettaessa koiran pennulle uusia asioita kaikenlainen pakottaminen ja omien hermojen menettäminen voi maksaa kalliisti tulevaisuutta ajatellen.

Ei kuitenkaan kannata uhrata tätä loistavaa aikaa oppimisen kannalta, uskoen vanhaan sanontaan, että koira voi opettaa vasta lähempänä vuoden ikää. Tuo perustuu vanhoihin metodeihin, joissa koira opetettiin pakkoa käyttäen. Pennut ja nuoret koirat tuntuvat imevän uusia asioita itseensä.

Motivaatio

Se kuinka halukas koira on oppimaan uusia asioita, perustuu pitkälti koiran motivaatioon. Se kuinka suuri motivaatio koiralla uuden oppimiseen on, pohjautuu tarjolla olevaan palkkioon, joka taas riippuu koiran tyypistä ja tilanteesta. Ruokapalkkio nälkäiselle koiralle on paljon houkuttelevampi kuin koiralle, joka on juuri syönyt.

Halukkuus oppia pohjautuu myös suurelta osin koiran aiempiin oppimiskokemuksiin. Siksi koiralle hermostuminen, kun se ei opi jotakin, saattaa aiheuttaa suurempaa tuhoa kuin sillä hetkellä tulee ajatelleeksi.

Se mikä koira motivoi, riippuu paljon myös koiran saamasta perimästä. Aina nämä asiat eivät ole niitä, mitkä tulee mieltäneeksi koira motivoivaksi asiaksi. Koira voi motivoida saaliin (lelun) perässä juokseminen (esim. vinttikoirat), esineiden kantaminen (esim. noutajat) ohjaajan ympärillä pyöriminen haukkuen ja näykkien (jotkin paimenkoirat), ruoka (useimmat koirat).

Erilaiset motivointikeinot

Meillä on käytössä koiran palkitsemiseen erilaisia keinoja, jotka ovat osalle jo entuudestaan tuttuja. On erilaisia lelopalkkioita, kuten patukka ja repimisleikit. On pallon perässä juoksemista, narupallon kantamista ja sen kanssa repimistä. On vinkuleluja, joiden ääni on tehty muistuttamaan saaliseläimen ääntä, joka saa koirat innostumaan. On magneetilla varustettuja palloja, joiden käyttö palkitsemisessa ja motivoinnissa on helpompaa, kun niitä ei tarvitse kaivella taskusta.

Olennaista lelulla palkitsemisessa on, kuten muussakin palkitsemisessa, sen oikea-aikaisuus. Aikaa palkitaoikeasta suorituksesta on vain 0,5 -0,8 sekuntia, jotta koira yhdistää palkkion tekemäänsä asiaan. Palkkion tulee siis olla lähellä ohjaajaa / helposti saatavissa.

Toinen olennainen asia on se, että lelulla palkitseminen perustuu koiran saalis-viettiin, mikä taas tarkoittaa, että palkkion tulee liikkua saaliseleitä muistuttaen (nopeat, nykivät liikkeet) ja pois päin koirasta.

Älä myöskään jätä koira palkkiotyhjyyteen eli vain anna koiralle palkkiota. Ole itse mukana leikissä koirasi kanssa ja heittele koiralle lelua, vedä koiran kanssa, jos koira tällaisesta pitää. Me emme voi kertoa koiralle, kuinka sen tulisi leikkiä. Yksi koira haluaa jahdata, toinen repiä omistajan kanssa, kolmas kantaa, neljäs retuuttaa ja tehdä tapporavistuksia, viides raatelee lelua, niin että 'suolet' lentelevät, kuudes vinguttaa vimmatusti, seitsemäs heittelee palloa ilmaan ja ottaa koppeja ja sitten on se yksi, joka seisoo pallo suussa hölmän näköisenä - mitä ihmettä sille pitäisi tehdä ja pudottaa sen.

Äänen käyttö koiran koulutuksessa

Äänen käyttö palkitsemisessa on myös hyvin olennainen. Kun haluat koiran tekevän jotakin asiaa rauhallisesti, esimerkiksi olevan paikoillaan, kehu rauhallisesti, vokaalivoittoisesti, seesteisesti. Kun haluat koiran tekevän jotakin nopeasti, kehu koira innostavalla äänellä.

Muista todellakin kehua koira juuri sillä hetkellä kun koira tekee halutun asian, sillä näin koira oppii kehumisen merkityksen. Suomen kielessä on muitakin kehusanoja kuin 'hyvä'. Voit myös käyttää sanaa taitava, loistava, etevä, mahtava. Käytä sellaista kehusanaa, joka sopii omaan suuhusi.

Palkitsemisen oikea-aikaisuus, alle sekunti aikaa...

Palkitsemisen oikea-aikaisuutta ei voi korostaa liikaa. Kun kehu ja palkkio tulee oikea-aikaisesti eli juuri sillä hetkellä, kun koira tekee toivotun asian, koira yhdistää palkkion siihen, mitä juuri tekee. Jos koira esimerkiksi raapii ovea ja tassu osuu kahvaan ja ovi aukeaa, koira oppii nopeasti osumaan juuri oven kahvaan saadakseen oven auki. Jos koira sen sijaan raapii ovea, joka on lukossa ja ovi ei aukene, koira ei opi että kahvasta painaen toisella kertaa (kun ovi ei olekaan lukossa) se aukenee. Tässä palkkiona toimi oven aukeneminen juuri sillä hetkellä, kun tassu osuu kahvaan. Sama tapahtuu koulutettaessa esimerkiksi sivulletuloa. Jos koira saa palkkion ohjaajalta niin, että koira kurottautuu ylöspäin namia kohti ja etujalat nousevat, yhdistää koira tämän pompun ja kättä kohti suuntautuvan liikkeen osaksi sivulletuloa.

Makupalat

Monesti makupaloja käytetään koiran alkuopetuksessa. Makupaloissa on myös 'sävyeroja'. Mikäli koira on kovin innokas syömään, voi olla hyvä käyttää hieman laimeampaa makupalaa. Jos koira taas on uudessa paikassa, ensimmäistä kertaa, ympärillä paljon häiriötä jne. on syytä ottaa käyttöön 'järeämmät' namit.

Jos listaamme keskivertokoiran makupalamieltymyksen mukaan, voisimme saada etenevässä järjestyksessä seuraavan sarjan laimeasta palkkiosta järeämpään:

koiran keksi - koiran nami (kaupasta ostettavat esim. frolic) - koiran puolikostea nami (esim. meatballs, ziwi peak) - juusto - lihapulla/nakki - mak-sapihvi

Namien vaihtelulla voi siis vaikuttaa koiran viretilaan. Järeämmillä nameilla innokkuus tehdä kasvaa häiriöisessäkin ympäristössä. Kovin ahneella järeät makupalat tosin saattavat aiheuttaa jopa sähläämistä, mutta liian heikon namin ollessa kyseessä koiran innokkuus tehdä lopahtaa ja huomio kiinnittyy muualle.

On kyse sitten nameista tai leluista ne tulee osata riittävän ajoissa häivyttää tehtävästä, jotta koira ei jää niihin kiinni ja namin olemassaolosta tule osa tehtävää.

Makupalojen vaihtelulla voi vaikuttaa siis myös koiran halukkuuteen tehdä haastavia tehtäviä. Jos koira jännittää esim. agilitysa korkeat esteet (puomi, a, keinu) kannattaa näitä varten varata koiralle paremmat namit, joilla sitten toivotaan saavan koiralle lisäpotkua yrittämiseen. Usein tehtävät, jotka aluksi jännittävät koira (esim. putki agilitysa) voi muodostua koiran lempiasioiksi - onko se sitten paremman palkkion vai ohjaajan vai molempien yhteisvaikutusta vai sitä, että koira voittaa itsensä. Tätä voi pohtia.

Arjen makupalat

Yksi paljon käyttämättä jätetty asia on arjen resurssien hallinta. Tämä tarkoittaa, että koira palkitsee myös kaikki arjessa olevat asiat. Näitä ovat esimerkiksi ulos pääseminen, ruuan saaminen, lenkillä eteenpäin pääseminen, nuuhkiminen, vapaaksi pääseminen, leikkiminen toisten koirien kanssa. Nämä voi myös valjastaa koulutuskäyttöön. Jos koira on esimerkiksi itsenäinen ja huono ottamaan kontaktia ohjaajaan, voi koiralta vaatia katsekontaktia ennen ruuan saamista, ulos pääsyä, hihnan kiinnittämistä kotona, ennen irtipääsyä lenkillä jne.

Koiran kouluttamisessa tulee muistaa, että koira tekee aina sen, mikä on sille juuri sillä hetkellä palkitsevinta.

Palkkion sijainti

Yksi olennainen osa koulutusta on lisäksi makupalan sijainti ja se, minne koira palkitaan. Palkkion tulisi tulla liikkeen suuntaan eli maahanmeno opetettaessa alas koiran luo maahan.

Koira tietää helposti missä makupala/lelu sijaitsee ja esimerkiksi seuraamisessa kääntyy helposti ohjaajan eteen, jos nimi on ohjaajan oikeanpuoleisessa taskussa (Koira seuraa vasemmalla puolella).

Palkkion ei tarvitse aina ja kaikissa tehtävissä olla ohjaajalla vaan voidaan käyttää myös ns. etäpalkkaa, joka sijaitsee esim. repussa koekentän ulkopuolella. Tämä palkitsemistapa pitää koiralle erikseen opettaa, mutta on käyttökelpoinen pitämään koiran viretilan yllä pidempikestoisissa suorituksissa. Tälle palkalle tyypillistä on, että sen tulee olla normaalia runsaampi ja houkuttelevampi kuten purkki koiran (tai kissan) märkäruokaa, possun korva tms.

Takapalkalla tarkoitetaan palkkiota, joka sijoitetaan koiran taakse. Tämä on hyvä palkkiotapa esim. kaukokäskyissä, joissa koira ei saa edetä. Koira ikään kuin jää kahden tulen väliin (ohjaajan ja palkkion), jolloin molemmat vetävät sitä yhtä paljon. Koira palkitaan oikeasta suorituksesta vapauttamalla se takana olevalle palkkiolle tai se heitetään koiralle palkkioksi koiran taakse. Toinen käyttökelpoinen paikka on harjoiteltaessa luoksetulon pysäytyksiä, mutta tällöin tulee muistaa vahvistaa myös luoksetuloa, jotta koira ei ala ennakoida takana olevaa palkkiota ja hidastelemaan.

Etupalkalla tarkoitetaan koiran eteen noin metrin päähän sijoitettavaa palkkiota. Tätä voi käyttää esimerkiksi paikallamakuuta harjoiteltaessa koiralle, jonka asento kaipaasi suoristamista. Koira vapautetaan edessä olevalle palkkiolle ohjaajan palatessa koiran luo, välillä satunnaisesti. Samoin tässä tulee koira muistaa palkita myös palkalla makuuasentoon, jotta koira edelleen pysyy paikallaan.

Palkkio voidaan myös sijoittaa reilusti koiran eteen, jonne koira sitten lähetetään. Tästä tyypillisenä esimerkkinä palveluskoirakokeiden eteen lähettäminen tai agility hyppysuoran päässä oleva palkkio.

Naksutin

Naksutin on erittäin käyttökelpoinen palkittaessa koira. Naksutin ei itsessään ole palkkio vaan merkki 'nyt teit oikein', jonka jälkeen koira saa palkkion. Koulutus aloitetaan ehdollistamalla koira naksuttimen ääneen esimerkiksi naks + nami ja toistamalla tätä riittävän monta kertaa. Koira oppii yhdistämään naksahduksen palkkioon. Toinen tapa on käyttää jotakin koiran jo osaamaa tempua esim. istumista pohjana. Koiralle sanotaan istu -> koira istuu -> heti naks ja perään nami. Toistettaessa koira oppii yhdistämään naksahduksen tulevaan namiin. Naksutin on erittäin käyttökelpoinen varsinkin kaikissa tarkkuutta vaativissa tehtävissä ja sellaisissa tehtävissä, joissa koira suorittaa tehtävää kaukana ohjaajasta. Tai tehtävissä, joiden suoritustapa koiran halutaan itse ratkaisevan. Naksutin toimii myös nappaamisessa, jossa koiran jostakin arjessa tehtävästä asiasta halutaan opettaa käskynalainen. Tuolloin koiran suorittaessa toiminnon naksautetaan ja palkitaan.

Kosketuskeppi

Kosketuskeppiä käytetään ikään kuin jatkokätenä ja se onkin erittäin käyttökelpoinen monissa asioissa pienen koiran seuraamista opetettaessa. Koira opetetaan koskettamaan kosketuskepin päässä olevaan palloon ja seuraamaan sitä. Kosketuskeppi on yleensä helpompi häivyttää tehtävästä kuin esimerkiksi makupalakäsi. Lisäksi pientä koira opetettaessa ei tarvitse kumarrella niin syvään.

Mikä motivointikeino toimii millekin koiralle ja ohjaajalle on vain opittava ja löydettävä. Jotakin osviittaa saa siitä, mihin koira on alunperin jalostettu, mutta koirat ovat yksilöitä.

Miksi?

Koira opetettaessa tulee myös huomioida, mihin tarkoitukseen koira opetetaan. Arkielämässä ja kokeissa tarvittavien taitojen välillä on eroa. Arkielämässä koiran täytyy totella suuremmassa häiriössä, mutta kukaan ei arvostele sen tapaa istua, tulla luokse, mennä maahan tms. vaan yleensä riittää, että koira suorittaa tehtävän käskyn saatuaan. Kokeissa taas arvioidaan hyvinkin tarkasti, miten koira liikkeen suorittaa, mutta häiriötekijät ovat taas usein vähäisemmät.

Joka tapauksessa koiran tulee oppia toimimaan häiriöisessä ympäristössä. Toiset aloittavat opettamaan koira kotona, hyvin vähäisten häiriöiden yhteydessä ja alkavat koiran jo osatessa treenata häiriöitä. Toiset taas aloittavat harjoittelemaan isommassa määrässä häiriötä ja pienemmällä vaatimustasolla. Molemmissa tavoissa on hyvät ja huonot puolensa.

Häiriöisessä ympäristössä koira oppii nopeammin toimimaan häiriöiden keskellä, mutta liikkeen tarkkuus saattaa hieman kärsiä. Kun taas toisinpäin voi olla vaikeaa totuttaa koira häiriöihin ja ohjaajan saattaa olla hankala sopeuttaa koiran osaaminen tilanteeseen, jossa koira ei pystykään keskittymään. 'Kyllä se kotona osaa..' Jonkinlainen kultainen keskitie lienee paras.

Koiran kanssa tulee harjoitella erilaisissa paikoissa, jotta koira osaa tehdä asian missä vain. Ei riitä, että harjoitellaan koulutuskentällä ja kotona vaan pitää harjoitella kaikissa mahdollisissa ympäristöissä, erilaisissa häiriöissä, jotta koiran voidaan sanoa varmasti osaavan.

On koiran kannalta eri asia tulla luokse kotona, luokse treenikentällä kaverikoirien ohi kuin tulla luokse, kun edestä pinkaisee pupu. Mutta kaikki on opetettavissa, kunhan se tehdään huolellisesti ja ajatuksella.

Sopiva treenimäärä on jokaiselle koiralle yksilöllinen.

Ohjaajan ja kouluttajan omalla asenteellakin on merkitystä koiran oppimiseen. Jos ohjaajalla on vankka usko siihen, että koira oppii, koira todennäköisesti myös oppii. Jos kouluttajalla ei ole uskoa opetettaviinsa, saattaa koulutus turhaan kärsiä.

Koiran oppimiseen vaikuttaa koiran oppimishistoria, millaisia oppimiskokemuksia koiralla on entuudestaan. Toki vaikuttaa myös paljonko koira on jo oppinut. Jos koira ei ole koskaan opetettu, koira ei ole oppinut oppimaan. Se ei tarkoita, ettei koira oppisi. Mitä enemmän koira on oppinut, sitä enemmän ja nopeammin koira yleensä oppii.

Kuinka monta toistoa koira vaatii oppiakseen jonkin uuden asian, on paitsi yksilöllistä, myös kiinni kouluttajan taidoista, mutta myös asian haastavuudesta. Toki vaikuttaa myös se, kuinka hyvin koulutukset on suunniteltu.

Jos kyseessä on helppo asia, koira oppii sen, kun palkkio on koiralle mieleinen, asiaa tehdään kaksi kertaa päivässä kummallakin kerralla noin 8-10 toistoa ja jatketaan harjoituksia neljänä päivänä viikossa. Koira todennäköisesti osaa asian noin viikon jälkeen. (Esimerkiksi istuminen käskystä)

Jos kyseessä on haastavampi asia, joka vaatii sen, että koira tarvitsee aikaa palautuakseen joko fyysisesti tai henkisesti tarvitaan pidempi aika. Esim. 6 toistoa / pv 3 kertaa viikossa. Toistojen määrää tärkeämpää on niiden laatu ja se, että koira tekee aina oikein ja että koiran motivaatiosta huolehditaan palkitsemalla koira hyvin. Harjoitusten tulee olla myös säännöllisiä, jotta harjoituskertojen välillä ei tapahdu unohtamista. Lisäksi tulee huolehtia harjoittelupaikkojen ja ympäristön häiriöiden muuttumisesta.

Koira kannattaa ennemmin treenata usein ja pienissä pätkissä. Usein tarkoittaa tehtävän haastavuudesta riippuen noin 2 - 5 kertaa päivässä, joissa toistoja 5-10, kolmesta viiteen kertaan viikossa. Näin koiran viretila pysyy hyvänä ja ne ehtii arjen kiireiden keskellä myös tekemään. Lisäksi näin koiralla on aikaa välissä 'hauduttaa' oppimaansa, sillä koira vaatii unta ja lepoa oppiakseen. Lyhyissä treenipätkissä on vielä sellainenkin etu, että mikäli tapahtuu jokin koulutusvirhe, se on nopeasti nähtävissä ja korjattavissa.

Jos kuitenkin tapahtuu virhe, mieti mikä meni pieleen, mitä koira tarkasti ottaen teki väärin, miten on voinut oppia tuon, miksi toimi niin kuin toimi ja miten se korjataan. Ennen kuin osaat vastata noihin, älä ota uutta treenipätkää siihen asiaan. Jotakin muuta voit toki treenata.

Toisinaan on myös hyvä ottaa intensiivisempiä koulutusjaksoja ja välillä pitää taukoa. Suomessa talvi tekee monille lajeille tuon tauon ja juoksut tyttökoirille. Taukojen jälkeen koiran motivaatio tekemiseen on yleensä entistä suurempi.

Kirjoittanut Camilla Peura

Lähde: <http://www.koirakoulukompassi.com/artikkeleita/perustottelevaisuus/koirankouluttaminen/>

Nonita ©

KATSEKONTAKTIN OPETTAMINEN

Katsekontakti

Koiran käyttäytymisen perussääntö on, että koira on kiinnostunut siitä, mitä koira katsoo. Jotta voimme siis ylipäättään kouluttaa koiraamme, tulee koiran olla meistä kiinnostuneita ja pitää meihin katsekontaktia. Yksinkertaistettuna meidän tulee olla siis kiinnostavia koiramme silmissä. Arkielämässä jos koiran sallitaan tuijottaa esimerkiksi toista, vastaantulevaa koira, annetaan koiralle samalla sanattomasti lupa alkaa räyhätä tuolle toiselle koiralle. Toisinpäin käännettynä sama asia tarkoittaa, että koira ei räyhää sille, mitä koira ei näe. Jos siis koirallasi on tapana räyhätä toisille koirille, voit kääntää koiran 180 astetta ympäri, jolloin koira yleensä nopeasti vaimenee.

Jo pelkästään näistä syistä jokaiselle koiralle olisi hyödyllistä opettaa käsky, jolla sen saa tarvittaessa katsomaan ohjaajaansa. Tämä kouluttaminen tapahtuu esimerkiksi seuraavalla tavalla.

Katsekontaktiharjoitus:

Harjoituksen tavoitteena on opettaa koira ottamaan käskystä kontaktia ohjaajaansa. Ohjaaja seisoo ja ottaa kaksi makupalaa (voi myös käyttää kahta samanlaista lelua). Kumpaankin käteen yksi ja näyttää nämä koiralle. Sitten levitetään kädet sivuille. Koira katsoo ensin toista ja sitten toista kättä. Koira saattaa jopa yrittää hypiä käsiä vasten.

Kun koira aluksi vahingossa vilkaisee ohjaajaa silmiin, koira kehutaan välittömästi runsaasti ja annetaan makupala. Kehun on todellakin tultava välittömästi koiran katsoessa ohjaajaa silmiin, sillä koira yhdistää palkkion tekemäänsä asiaan vain vajaan sekunnin ajan. Harjoitus toistetaan yhden harjoituskerran aikana noin 10 kertaa. Kun koira osaa katsoa ohjaajaa, lisätään käskysana esimerkiksi 'katso' ja koira saa makupalan katsoessaan ohjaajaa silmiin.

Koiran halua ottaa katsekontaktia kannattaa vahvistaa myös arkielämän tilanteissa ja alkaa harjoitella eri paikoissa. Koira palkitaan toisinaan yksinkertaisesti kehumalla ja huomiomalla koira.

Jotta koira osaisi tehdä asian aina kaikissa mahdollisissa tilanteissa, on asiaa myös harjoiteltava mahdollisimman monissa paikoissa, siis kadulla, parkkipaikoilla, metsässä treenikentän laidalla jne. Samalla myös häiriötekijöiden määrää hiljalleen lisätään. Häiriö koiran kannalta katsottuna tarkoittaa muita ihmisiä ja koiria sekä muita vastaavia koira kiinnostavia asioita. Näitä aletaan lisätä yksitellen harjoituksiin.

Mikäli sinulla on käytössä kokovartalopeili, voit hyödyntää peiliä siten, että itse tarkkailet koiraasi peilin kautta ja palkitset siitä, että koirasi katsoo sinua (ei peilin kautta vaan suoraan).

Harjoittelun myötä koira alkaa sietää yhä haastavampia asioita.

Ideana ei siis ole opettaa koira tuijottamaan meitä herkeämättä katsomatta koskaan muualle, vaan ideana on opettaa koira pitämään meitä silmällä sen sijaan, että itse jatkuvasti pidämme koiraamme kontaktia. Samalla opetamme koiralle käskyn, jolla saamme koiran tarvittaessa ottamaan meihin kontaktia niin arkielämän tilanteissa kuten toisten koirien ohittamisessa, kuin silloin kun haluamme kouluttaa koiraamme tai vaikkapa kisatilanteissa kun haluamme keskittyvän koiran.

KOLME MUUMIA LAAKSOSSA

Kirjoittaja Kirsi Voutilainen

Nykyään on aika tuttu tokaisu, että ”sillä ei ole kaikki muumit laaksossa”. Joku, etenkin koirattomat tuttuni, saattavat ajatella minusta melko varmasti niin kun seuraavat melko koirakeskeisiä päivityksiäni sosiaalisesta mediasta, ja luultavasti hukkuvat välillä melkoisena tulvina virtaaviin koirakuviini – elleivät ole aikapäiviä sitten jo piilottaneet päivityksiäni näkyvistä.

Tunnustan olevani Muumi-fani, ja kotiini olen kohtuullisessa määrin keräillyt 7 Muumi-tavaraa niin itse kuin lahjoina saatuna. Muumi-teema on noin niin kuin vahingossa levinnyt myös koiriini. Nykyään minulla on kolme mittelspitziä, joista keskimmäinen, nyt 7-vuotias uros on Nipsu. Blondi hömelö, joka muistuttaa paljon esikuvaansa. Nuorimmaisni, nyt vasta 5kk ikäinen neitokainen ensimmäisestä omasta kasvattipentueestani sai nimekseen Myy. Myös Myyllä nimi on enne - tai pikemminkin luonne vähän jo johdatteli tuohon nimeen kun Myytä olen alusta asti pentulaatikosta seurannut. Vanhin, kohta 8-vuotias Nemo-pap pa poikkeaa teemasta, mutta alter egoltaan on vahvasti Haisuli – samanlainen känkkäränpötkö ja kiusanteko on Nemollekin melko normaalia. Niinpä kotonani asustaa siis kolme muumia, totean. Minä itse voin olla sitten vaikkapa se Muumimamma ;) Ja jos nyt keksimällä keksitään, niin kissa voi toimia vaikka Vilijonkan roolissa.

Tarkoitukseni oli kuitenkin kertoa hieman enemmän siitä, miten ensimmäisen pentueen kasvattaminen ja uuden pennun taloon jäänti on vaikuttanut minun ja jo hieman vanhempien poikakoirien jo jokseenkin tasaantuneeseen elämään.

Sijoituskoirani Buffy astutettiin keväällä, ja ensimmäinen omalle kennel-nimelleni rekisteröity pentue syntyi toukokuun viimeinen päivä. Viikkoa ennen synnytystä Buffy tuli tänne meille minun, poikien ja kissan kanssa totuttelemaan äitiysajan elinympäristöönsä. Tuona kuun viimeisenä sunnuntai-iltana Buffy aloitteli synnytystään ja meikäläinen yllätti itsensä positiivisesti pysyen hyvinkin rauhallisena. Melkein pari tuntia sikiöveden tulon jälkeen, emon ponnisteluyritysten alkaessa heiketä ilman että mitään tulosta oli syntynyt, soitin varmuuden vuoksi päivystävään eläinsairaalaan ja lähdimme Buffyn kanssa ajelemaan Hattulaan.

Muutama tunti myöhemmin lähdimme yhdessä kotiin kahden pienen ja terveen tyttöennun kanssa. Emällä oli polttoheikkouksia, mutta onneksi yhden oksito-siinipiikin jälkeen saatiin syntymään ensin kermanvärinen tyttöpentu ja muuta-man kymmenen minuutin kuluttua kirjava tyttö. Hyvillä mielin sai ilmoitella sijoituskotiin koko perheen voivan mainiosti.

Pojat sopeutuivat ihan mukavasti pentujen ja äidin eloon ”takahuoneessa” Nipsu oli pentuhuoneen tapahtumista erityisen kiinnostunut, ja ristinkin hänet setämieheksi. Buffy sulatti Nipsun läsnäolon koko ajan oikein hyvin ja ajan kuluessa päästi Nipsua hyvin myös nuuhkimaan pentuja. Nemo, pappamies, viestitti hermostuneisuuttaan ja epävarmuuttaan tilanteesta varmaankin niin vahvasti, että pappamiehellä ei pentujen luo ollut mitään asiaa – ei sen puoleen että olisi ollut yritystä tullakaan :D

Kun tytöt varttuivat ja lähtivät liikkeelle, alkoi Nipsullakin jo asema horjumaan ja piti alkaa komentamaan että järjestys pysyy yllä. Tämä on ihan tyypillistä Nip7 sua joka tilanteessa. Nemo totesi edelleen varmemmaksi pysytellä mahdollisimman kaukana ;)

Kissa suhtautui ystävällisesti pentuihin ja on edelleen hyvää kaveria Myyn kanssa. Se sietää ihmeellisen paljon tuolta pikkuriiviöltä. Nyt on jo alkanut vähän sihisemään kun menee meno liian rajuksi mutta edelleen Myy saa kyllä höykyttää Siviä melkein miten lystää. Varmuuden vuoksi täytyy kuitenkin pitää kissan kynnet lyhkäisenä – siltä kun on melkein helpoin ne tässä huushollissa leikata :D

Myyn ei pitänyt minulle jäädä, mutta kyllä siitä minua varoiteltiin ja itsekin vähän aavistelin, että niin siinäsaattaa käydä että pentu taloon jää. En ole koskaan ollut kirjavien mitteleiden suurin fani, mutta Myy jotenkin onnistui sulattamaan sydämeni niin ulkoisesti kuin sisäisesti.

Nemo on kastroidu jo pari vuotta sitten, ja jossain kohtaa sama on Nipsulla edessä. Hirveä hätä ei hommalla ole, sillä Nipsulle on hyvä hoitopaikka Myyn juoksujen ajaksi kyllä olemassa. On se ihan mielenkiintoista vaihtelua, ja tällaiselle tuoreelle kasvattajan alulle ihan opettavaista, kasvattaa ja omistaa myös narttukoira. Kyllä kieltämättä näiden sijoituskoirien kanssa on ollut vähän sormi suussa kun itsellä on kokemusta vain urokista. Onneksi on saanut hyviä vinkkejä ystäviltä

Toinen tyttöpentu, Alli, meni sijoitukseen ja asustelee vajaan tunnin matkan päässä. On mukavaa seurata Allin kuulumisia ja kasvukuvia tiiviisti sosiaalisen median kautta. Piakkoin pitäisi mennä siskon kanssa moikkaamaan ja tutustumaan onko työstä varttunut tähän mennessä millainen. Tähän asti olen saanut olla hyvin iloinen ja ylpeä kasvattaja näistä ensimmäisistä kasvattitytöistäni, molemmista. On mukavaa niin kuulla sijoituskodilta tyytyväistä palautetta Allin luonteesta ja edistymisestä kuin seurata oman pennun varttumista ja oppimista hymy suupielissä.

Myy on pikkuhiljaa paremmin ja paremmin päässyt poikien kanssa väleihin ja osaksi laumaa. Sisua ei tytöltä puutu, ja etenkin Nemo on välillä kyllä hätää kärsimässä. Nemo on vähän epävarma kaveri, ja Myy kyllä osaa käyttää sitä hyväkseen. Nipsu saa olla enemmän rauhassa, koska hänhän on Mr Cool ja pikkunassikoiden on turha tulla isottelemaan. Nyt on Nipsukin tosin pikkuhiljaa alkanut vähän jo hellittämään suhtautumistaan ja muutaman kerran ovat jopa jotain leikin tapaista Myyn kanssa meinanneet saada aikaiseksi ;)

Tällaista on elomme tällä hetkellä täällä paperitehtaan juurella. Myyn kanssa aloitettiin juuri pentukurssi ja sieltä haetaan eväitä tulevaisuuden harrastus suunnitelmiin. Poikien kanssa keskitytään tällä hetkellä rallytokon treenaami seen, joten ei tässä tekemistä puutu □ Mutta vaikka tässä hädellä, ääntä, karvaa ja myös hermojen kiristystä on ilmassa, välillä enemmän ja välillä vähemmän, niin ennen kaikkea tämän katraan kanssa pysyy hymy suurimman osan ajasta huulilla, mieli virkeänä ja emäntä jotakuinkin järjissään

;))

Aurinkoisin syysterkuin,

Kirsi ja spitzelit

AINEISTOPÄIVÄMÄÄRÄT

SAPY ry julkaisee sähköistä jäsenlehteä neljä kertaa vuodessa.
Julkaisemme lehdessä maksutta mm.

- Ulkomaan näyttelytulokset
- Valioilmoitukset
- Muut harrastustulokset
- Kennel-ilmoitukset
- Juttuja
- Kuvia

Lehden arvioitu ilmestymisaikataulu sekä aineistontoimituspäivät:

Lehti 1/15 - Maaliskuu, viikko 10

Aineisto 22.2. mennessä

Lehti 2/15 - Kesäkuu, viikko 25

Aineisto 7.6. mennessä

Lehti 3/15 - Syyskuu, viikko 36

Aineisto 23.8. mennessä

Lehti 4/15 - Joulukuu, viikko 50

Aineisto 29.11. mennessä

Materiaalin voit lähettää osoitteeseen sapy.jasenlehti@gmail.com.

Terveisin: Lehtitoimikunta

MYYNNISSÄ PIPOJA

Heijastinpainettu pipo Sapy logolla hinta 12,00,
postitettuna 15,00. Tilaukset meiliin tarjaliisa.niemin-en@gmail.com värit; musta, pinkki, turkoosi
- trikoopipo, Yksi koko. Kaksinkertainen neulos.
Painetun tuotteen pesu nurin käännettynä
40°C heijastinpainettu

YHTEISTYÖSSÄ

Lemmikkipalvelu
KOIRANPÄIVIÄ

WWW.KOIRANPAIVIA.FI

044 - 595 1599

